

Препратки за „Християнски живот и служба – учебна тетрадка“

5-11 ЮЛИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 11, 12

„Как иска Йехова да му се покланяме?“

it-2-E 1007, абз. 4

Душа

Служба с цяла душа. Душата представлява целия човек. Някои стихове обаче ни подканят да търсим Бога, да го обичаме и да му служим „с цялото си сърце и с цялата си душа“ (Вт 4:29; 11:13, 18), докато във Второзаконие 6:5 пише: „Обичай своя Бог, Йехова, с цялото си сърце, с цялата си душа и с цялата си жизнена сила.“ Иисус казал, че човек трябва да служи с цялата си душа и сила, както и „с целия си ум“. (Мр 12:30; Лу 10:27) Възниква въпросът защо заедно с душата се споменават и други неща, които всъщност са включени в нея. Да онагледим с пример: Човек може да продаде себе си (тоест душата си) в робство на някого и така да стане негова собственост. Но той може да не служи на господаря си всеотдайно и с искрено желание да му угоди. Следователно няма да използва цялата си сила и умствени способности в полза на интересите му. (Сравни Еф 6:5; Кол 3:22.) Очевидно затова са споменати тези аспекти – за да не ги пренебрегваме в службата си за Бога, на когото принадлежим, и за неговия Син, с чийто живот сме откупени. Службата „с цяла душа“ включва целия човек, цялото му тяло, действия, способности и желания. (Сравни Мт 5:28-30; Лу 21:34-36; Еф 6:6-9; Флп 3:19; Кол 3:23, 24.)

it-1-E 84, абз. 3

Олтар

На израилтяните им било заповядано да съборят и унищожат всички езически жертвени-

ци, както и свещените стълбове и обредните стълбове, които често били издигани до тях. (Из 34:13; Вт 7:5, 6; 12:1-3) Израилтяните не бивало да изграждат нищо подобно, нико то да изгарят децата си в огън, както правели ханаанците. (Вт 12:30, 31; 16:21) Вместо да има множество олтари, Божият народ трябвало да има само един олтар за поклонение на единствения истински Бог и той трябвало да е на мястото, избрано от Йехова. (Вт 12:2-6, 13, 14, 27; за сравнение, във Вавилон само за богинята Ишар имало 180 жертвеника) След като прекосили река Йордан, израилтяните за първи път получили заповедта да построят олтар от камъни, които не са дялани (Вт 27:4-8), и той бил направен от Иисус Навиев на планината Гевал. (ИсН 8:30-32) След разпределенето на завладяната земя племената на Рувим и Гад и половината от племето на Манасия построили забележителен олтар край Йордан, който предизвикал временен смут сред другите племена, докато не станало ясно, че той не бил символ на отстъпничество, а само свидетелство за верността им към Йехова, истинския Бог. (ИсН 22:10-34)

Духовни бисери

it-1-E 925-926

Гаризим

Скоро след завладяването на Гай в хармония с напътствията, дадени от Моисей, племената на Израил се събрали при планините Гаризим и Гевал под ръководството на Иисус Навиев. Там народът чул произнасянето на благословията, които щял да получи, ако е послушен на Йехова, и проклятията, които го очаквали, ако не го слуша. Племената на Симеон, Леви, Юда, Исахар, Йосиф и Вениамин застанали при планината Гаризим. Левитите и ковчегът на договора били в долината, а другите шест

племена застанали пред планината Гевал. (Вт 11:29, 30; 27:11-13; ИсН 8:28-35) Очевидно племената, разположени пред Гаризим, отговаряли на благословиите, прочетени в тяхна посока, а другите племена отговаряли на проклятията, произнесени към планината Гевал. Макар да се предполага, че благословиите били произнесени към планината Гаризим, защото била по-красива и плодородна от скалистата и предимно гола планина Гевал, Библията не дава информация по този въпрос. Законът бил прочетен на глас „пред целия сбор на Израил, заедно с жените, децата и пришелците“, които били сред тях. (ИсН 8:35) Това огромно множество можело да чуе думите от позицията си пред всяка от планините. Навсякътова било възможно, поне отчасти, заради добрата акустика в областта.

12-18 ЮЛИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 13-15

„Как Законът отразявал грижата на Йехова за бедните“

w11 15/9 8, абз. 5

Йехова е моето наследство

⁵ Явно според Моисеевия закон израилтяните трябвало да дават допълнителен десетък, който се използвал за осигуряването на храна и други необходими неща за семейството по време на ежегодните празници. (Втор. 14:22-27) Но в края на всяка трета и шеста година от съботната година, която продължавала седем години, от този десетък се давало на бедните и на левитите. Защо и левитите получавали от този десетък? Защото нямали „дял или наследство“ в Израил. (Втор. 14:28, 29)

it-2-E 833

Съботна година

Съботната година била наречена още „годината на опрощаването [хашемитàх]“. (Вт 15:9; 31:10) През тази година израилтяните трябвало да оставят земята да си почива и да не я обработват. (Из 23:11) Освен това те оправдавали дълговете на длъжниците си. Това било „опрощаване на дълговете пред Йехова“ за негова слава. Според някои учени обаче дълговете не били оправдавани, а просто заемодателят не бивало да притиска своя събрат да му изплати дълга, понеже земеделецът нямало да има приходи през тази година; той обаче можело да изисква плащане от чужденец. (Вт 15:1-3) Някои ревини смятат, че заемът в помощ на беден израилянин бил оправдан, но при бизнес заеми нещата стоели различно. Те казват, че през I в. Хилем въвел процедура, според която заемодателят можел да отиде в съда и да направи заявление, за да предотврати опрощаването на дълга. (The Pentateuch and Haftorahs, под ред. на J. Hertz, London, 1972, стр. 811-812)

it-2-E 978, абз. 6

Роб

Закони за отношенията между роб и господар. Сред израилтяните положението на робите евреи се различавало от положението на робите, които били чужденци, пришелци или заселници. Онези, които не били евреи, оставали собственост на господаря си и можело да се предават като наследство на синовете му (Ле 25:44-46), а евреите трябвало да бъдат освобождавани през седмата година от робството си или през юбилейната година, в зависимост коя щяла да настъпи първо. Отношението към робите евреи

трябвало да е като към наемни работници. (Из 21:2; Ле 25:10; Вт 15:12) Евреинът, който се бил продал като роб на пришелец, на някого от семейството му или на заселник, можело да бъде откупен или от себе си, или от някого, който имал право то да го откупи. Цената за откупуване се определяла от броя на годините, оставащи до юбилейната година или до седмата година от робството му. (Ле 25:47-52; Вт 15:12) Когато освобождавал роба си, господарят трябвало да му даде подарък, за да му помогне да започне нов живот. (Вт 15:13-15) Ако човек вече бил женен, преди да стане роб, той си тръгвал с жена си. Ако обаче неговият господар му бил дал жена (очевидно чужденка, която не получавала свобода през седмата година от робството си), тя и децата ѝ оставали собственост на господаря. В такъв случай робът евреин можело да реши да остане при господаря си. Тогава ухото му било пробождано с шило, като знак, че той ще бъде негов роб през целия си живот. (Из 21:2-6; Вт 15:16, 17)

Духовни бисери

w06 1/4 31

Въпроси на читатели

Какво можем да научим от забраната, която намираме в Изход 23:19: „Да не свариш яре в млякото на майка му?“

Тази заповед от Моисеевия закон, която се среща три пъти в Библията, може да ни помогне да разберем какво Йехова смята за уместно, какви са неговото състрадание и нежност. Освен това тя подчертава неговото отвращение от фалшивото поклонение. (Изход 34:26; Второзаконие 14:21)

Да свариш яре или друго животно в млякото на майка му би противоречало на на-

чина, по който Йехова естествено е устроил нещата. Бог осигурил млякото на майката, за да храни ярето и да му помага да расте. Според думите на един учен, ако ярето бъде сварено в млякото на собствената си майка, това би показвало „презрение спрямо отношенията между родител и дете, които Бог е установил и осветил“.

Освен това някои предполагат, че варенето на яре в млякото на майка му, е било езически ритуал за дъжд. Ако това било така, тогава забраната служела като защита за израилтяните от безсмислени и безсърдечни религиозни обичаи, присъщи на народите, които ги заобикаляли. Моисеевият закон изрично забранявал на израилтяните ‘да ходят по обичаите’ на тези народи. (Левит 20:23)

И накрая в този конкретен закон виждаме нежното състрадание на Йехова. Всъщност Законът съдържал редица подобни заповеди, предотвратяващи жестокостта спрямо животните и съдържащи предпазни мерки относно неща, които не са в съгласие с природата. Например Законът съдържал заповеди, които забранявали принасянето на животно в жертва, докато то не е било с майка си най-малко седем дни, клането на животно и неговото малко в един и същи ден и вземането както на майката, така и на яйцата или пилетата ѝ от гнездото. (Левит 22:27, 28; Второзаконие 22:6, 7)

Ясно е, че Законът не бил просто сложна система от заповеди и забрани. Сред многобройните полезни аспекти на Закона е това, че неговите принципи ни помагат да внедрим в себе си възвишено чувство за морал, което отразява точно чудесните качества на Йехова. (Псалм 19:7-11)

19-25 ЮЛИ

**СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО
ВТОРОЗАКОНИЕ 16-18**

„Принципи за праведно съдение“

it-1-E 343, абз. 5

Слепота

Изопачаването на правосъдието чрез корупция било сравнено със слепота. В Закона имало много предупреждения относно подкупите, подаръците и предразсъдъците, тъй като такива неща можело да заслепят съдията и да му попречат безпристрастно да издаде присъда. „Подкупът заслепява онези, които виждат ясно.“ (Из 23:8) „Подкупът заслепява очите на мъдрите.“ (Вт 16:19) Колкото и да бил праведен и проницателен, съдията можело съзнателно или дори несъзнателно да се повлияе от подарък от участниците в делото. Божието Слово предупреждава, че човек може да бъде заслепен не само от подаръците, но и от чувствата си: „Не проявявай пристрастие към бедния и не отдавай предпочтение на знатния.“ (Ле 19:15) Така че, било то заради своите чувства, или за да угоди на хората, съдията не бивало да осъжда богатия просто защото е богат. (Из 23:2, 3)

it-2-E 511, абз. 7

Число

Две. Числото две често се използва във връзка с правни въпроси. Ако показанията на двама свидетели съвпадали, то-ва придавало тежест на свидетелство-то им. За да се представи даден въпрос пред съдии, били нужни двама или дори трима свидетели. Този принцип се следва и в християнския сбор. (Вт 17:6; 19:15; Мт 18:16; 2Ко 13:1; 1Ти 5:19; Ев 10:28) Самият Бог постъпил в съгласие с този прин-

цип, когато представил на хората Сина си като Спасител на човечеството. Иисус казал: „Във вашия Закон е записано: ‘Свидетелството на двама души е истинно.’ Аз свидетелствам за себе си, а също и Башата, който ме изпрати, свидетелства за мене.“ (Йоа 8:17, 18)

it-2-E 685, абз. 6

Свещеник

Свещениците имали преди всичко привилегията да обясняват Божия закон, но играели и важна роля в съдебната система на Израил. В градовете, определени за тях, свещениците оказвали помощ на съдии и освен това заедно с тях разглеждали дела, които били прекалено трудни за местните съдилища. (Вт 17:8, 9) Те помагали на старейшините на града при неразрешени случаи на убийство, за да се уверят, че се следва правилната про-цедура за премахване на кръвната вина на града. (Вт 21:1, 2, 5) Ако ревнив съпруг обвинявал жена си в тайно пре-любодейство, трябвало да я заведе при светилището, където свещеникът изпълнявал определената процедура и молел Йе-хова, който бил наясно с истината, да покаже дали тя е невинна, или виновна. (Чи 5:11-31) Присъдите на свещениците и назначените съдии трябвало винаги да бъдат уважавани; умишленото неуважение или непослушание било наказвано със смърт. (Чи 15:30; Вт 17:10-13)

Духовни бисери

it-1-E 787

Отльчване

Под Моисеевия закон, преди някой да бъде наказан със смърт, били нужни показания от поне двама свидетели. (Вт 19:15) Тези свидетели трябвало първи да хвър-

лят камък по виновника. (Вт 17:7) Това щяло да покаже пламенността им за Божия закон и за чистотата на сбора на Израил; освен това служело като защита срещу лъжливо и прибързано свидетелство.

26 ЮЛИ – 1 АВГУСТ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 19-21

„Човешкият живот е ценен за Йехова“

w17.11 14, абз. 4

Подражавай на справедливостта и милостта на Йехова

⁴ Шестте града за убежище били леснодостъпни. Йехова заповядал те да са разположени равномерно от двете страни на река Йордан. Защо? За да могат бегълците да стигнат до тях бързо и лесно. (Чис. 35:11-14) Пътищата до тези градове били добре поддържани. (Втор. 19:3) Според юдейските предания били поставени и пътепоказатели, насочващи бегълците към градовете за убежище. Тъй като имало такива градове, неумишлените убийци не били принудени да бягат в чужда земя, където можело да се изкушат да се поклонят на фалшиви богове.

w17.11 15, абз. 9

Подражавай на справедливостта и милостта на Йехова

⁹ Основна цел на градовете за убежище била израиляните да не си навличат кръвна вина. (Втор. 19:10) Йехова обича живота и мрази „ръце, които проливат невинна кръв“. (Пр. 6:16, 17) Като справедлив и свят Бог, той не може да подмине убийство, дори да е неумишлено. Вярно е, че към неумишления убиец била проявя-

вана милост. Но той трябвало да представи случая си пред старейшините и ако те сметнели постыдката му за непреднамерена, той трябвало да остане в града за убежище до смъртта на първосвещеника. То-ва можело да означава да прекара там остатъка от живота си. Тези сериозни последствия показвали на израиляните, че човешкият живот е свещен. От уважение към Дарителя на живота те трябвало да избягват всяко действие или бездействие, което можело да застраши живота на някой тяхен близък.

it-1-E 344

Кръв

Бог дал на человека правото да се радва на живота и всеки, който отнемел нечий живот, щял да отговаря за това пред Него. Това се вижда от думите на Бога към убиеца Каин: „Кръвта на брат ти вика към мене от земята.“ (Би 4:10) Дори ако човек мразел брат си и затова желаел смъртта му, разпространявал клевети за него или свидетелствал лъжливо против него, застрашавайки по този начин живота му, той щял да носи кръвна вина заради кръвта на своя близък. (Ле 19:16; Вт 19:18-21; 1Йо 3:15)

Духовни бисери

it-1-E 518, абз. 1

Съд

Местният съд бил разположен при градската порта. (Вт 16:18; 21:19; 22:15, 24; 25:7; Рут 4:1) Под думата „порта“ се има предвид отвореното пространство в града близо до портата. На това място пред събралиите се хора се четял Законът и се известявали наредбите. (Не 8:1-3) При портата било лесно да се намерят свидетели за различни граждански дела, като

например продажби на имот, понеже през деня много хора минавали оттам. Тъй като процесите при портата били публични, съдиите имали допълнителна причина да са внимателни и справедливи при провеждането им и вземането на решение. Очевидно близо до портата имало определено място, където съдиите можели удобно да заседават. (Йов 29:7) Самуил пътувал и обикалял Ветил, Галгал и Масфа, „за да съди израилтяните във всички тези места“, както и в Рама, където бил домът му. (1Ца 7:16, 17)

2-8 АВГУСТ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 22, 23

„Как Законът отразявал грижата на Йехова за животните“

it-1-E 375-376

Товар

В древността животните често били използвани да носят товари и на израилтяните било казано, че ако видят магарето на някого, който ги мрази, да лежи под това си, трябва да го освободят от товара му, а не да го подминават. (Из 23:5)

it-1-E 621, абз. 1

Второзаконие

В книгата Второзаконие се говори също за доброто отношение към животните. На израилтяните им било забранено да вземат птица от гнездото ѝ, понеже майчиният инстинкт да защити малките си, я правел уязвима. Те трябвало да я пуснат, а малките можело да вземат за себе си. Така птицата имала възможност да отгледа ново потомство. (Вт 22:6, 7) Земеделецът не бивало да впряга заедно магаре и

бик, за да не се претовари по-слабото животно. (22:10) Устата на бика не трябало да бъде завързвана, когато вършеел, за да не гладува, при положение че зърното е толкова близо до него, а той се изморява от вършитбата. (25:4)

w03 15/10 32, абз. 1-2

„Не се впрягайте заедно с невървящите“

КАКТО можеш да видиш от илюстрацията, камилата и волът, които орат заедно, явно не се чувстват много удобно. Яремът, който ги свързва — замислен за две подобни по големина и сила животни, — ги измъчва. Загрижен за такива товарни животни, Бог казал на израилтяните: „Да не ореш с вол и осел заедно.“ (Второзаконие 22:10) Същият принцип може да се приложи и за вола и камилата.

Обикновено земеделецът няма да измъчва животните по такъв начин. Но ако не разполага с два вола, той може да впрегне заедно две от животните, които има. Очевидно това е решил да направи този земеделец от XIX век, показан на илюстрацията. Заради разликата в размера и теглото им по-слабото животно с мъка ще поддържа темпото, а по-силното ще носи по-голямата част от товара.

Духовни бисери

it-1-E 600

Дълг, дължник

Дълг е нещо, което е взето назаем и трябва да бъде върнато или изплатено. В древния Израил хората ставали дължници главно когато имали финансови затруднения. За един израилтянин да изпадне в дълг, било нещастие; така той всъщност ставал роб на своя заемодател. (Пр 22:7) Затова на хората от Божия народ било за-

повядано да бъдат щедри и безкористни, когато дават назаем на събрата си, и да не се опитват да печелят от нещастието им, като налагат лихва. (Из 22:25; Вт 15:7, 8; Пс 37:26; 112:5) От чужденците обаче можело да се изисква лихва. (Вт 23:20) Според някои юдейски учени тази уредба се отнасяла за бизнес заеми, а не за хора в нужда. Обикновено чужденците оставали в Израил само временно, често като търговци. Затова било разумно да се изисква лихва от тях, особено предвид, че те също давали назаем с лихва.

9-15 АВГУСТ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 24-26

„Как Законът отразявал грижата на Йехова за жените“

it-2-E 1196, абз. 4

Жена

Дори военните закони зачитали нуждите както на съпругата, така и на съпруга, като го освобождавали от военна служба през първата година от брака им. Това давало възможност на семейната двойка да има дете, което щяло да е голяма утеша за майката, когато мъжът ѝ отсъства, и още повече, ако загине в битка. (Вт 20:7; 24:5)

it-1-E 963, абз. 2

Паберкуване

Въпреки че тази хубава уредба за бедните в Израил насырчавала към щедрост, безкористност и доверие в благословията на Йехова, тя в никакъв случай не поощрявала мързела. Това ни помага да разберем по-добре думите на Давид: „Не съм виждал праведен човек да бъде изоста-

вен, нито потомците му да просят хляб.“ (Пс 37:25) Възползвайки се от тази уредба на Закона, дори бедните, ако работели усърдно, нямало да гладуват и нито те, нито децата им щели да просят хляб.

w11 1/3 23

Знаеш ли...

В древния Израил ако един мъж бил умрял, без да има син, се очаквало неговият брат да се ожени за вдовицата, за да създаде потомство, което да продължи рода на починалия. (Битие 38:8) Този обичай, който по-късно бил включен в Моисеевия закон, бил наречен левират. (Второзаконие 25:5, 6) Постъпката на Вооз, описана в книгата Рут, показва, че това задължение се прехвърляло на другите роднини от мъжки пол на починалия, в случай че той ня мал живи братя. (Рут 1:3, 4; 2:19, 20; 4:1-6)

Фактът, че този обичай съществувал и по времето на Иисус, се потвърждава от думите на садукеите, записани в Марко 12:20-22. Юдейският историк от първи век Йосиф Флавий писал, че благодарение на този обичай било запазвано не само семейното име, но и семейната собственост, и така вдовицата щяла да има необходимото за живота. По онова време съпругата нямала право да наследи собствеността на съпруга си. Но детето, родено при спазването на левирата, щяло да наследи собствеността на починалия.

Духовни бисери

it-1-E 640, абз. 5

Развод

Свидетелство за развод. От случаите на злоупотреба с възможността за развод не бива да стигнем до заключението, че под Моисеевия закон било лесно мъжът да се

разведе с жена си. За целта той трябало да предприеме някои официални стъпки. Било нужно да напише документ — „да ѝ напише свидетелство за развод“. Съпругът трябало „да ѝ го връчи и да я отпрати от къщата си“. (Вт 24:1) Макар че Писанието не дава допълнителни подробности за процедурата, очевидно се изисквало той да се допита до упълномощени мъже, които първо щели да се опитат да помирят двойката. Времето, необходимо за подготовката на свидетелството и узаконяването на развода, давало възможност на съпруга да размисли. Трябвало да има основания за развода и когато процедурата се спазвала, можело да се избегнат необмислените действия. Освен това така се защищавали правата и интересите на съпругата. Библията не разкрива съдържанието на такова свидетелство за развод.

16-22 АВГУСТ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 27, 28

„Всички тези благословии ...
ще те стигнат“

w10 15/12 20, абз. 18

Радвай се на благословии чрез
ръководения от Божия дух Цар!

¹⁸ Слушането безспорно означава да гледаме сериозно на онова, което се казва в Божието Слово и в духовната храна, която Бог ни осигурява. (Мат. 24:45) То означава също да сме послушни на Бога и на Сина му. Иисус казал: „Не всеки, който ми казва ‘Господарю, Господарю’, ще влезе в небесното царство, а само този, който върши волята на моя Баща, който е на небесата.“ (Мат. 7:21) Освен това ние слушаме Бога и като се подчиняваме охотно на

установения от него християнски сбор с назначени старейшини, които са „дарове във вид на хора“. (Еф. 4:8)

w01 15/9 10, абз. 2

Дали благословията на Йехова
ще те стигне?

² Еврейският глагол, преведен с израза „продължаваш да слушаш“ във Второзаконие 28:2, НС, показва продължителност на действието. Хората на Йехова не трябва да го слушат само понякога; те трябва да продължават да го слушат през целия си живот. Само тогава божиите благословии ще ги стигнат. Еврейският глагол, преведен със „стигна“, представлява ловен термин и най-често означава „да се изравня със“ или „да настигна“.

w10 15/9 8, абз. 4

Търси усърдно благословията
на Йехова

⁴ С каква нагласа трябвало да бъдат послушни израилтяните? В Закона Бог казал, че иска хората от народа да му служат „с радост и с весело сърце“. (Прочети Второзаконие 28:45-47.) Йехова заслужава по-вече от мащабно послушание на конкретни заповеди, което може да се очаква от животните или от демоните. (Мар. 1:27; Як. 3:3) Искреното послушание спрямо Бога е подбуждано от любов и носи радост, която идва от вярата, че заповедите на Йехова не са тежки и че той „възнаграждава онези, които усърдно го търсят“. (Евр. 11:6; 1 Йоан 5:3)

Духовни бисери

it-1-E 360

Межда

Законът на Йехова забранявал преместването на междите. (Вт 19:14; виж също

Пр 22:28) В него дори се казвало: „Проклет да бъде онзи, който премества междата на дела на своя ближен.“ (Вт 27:17) Тъй като земевладелците като цяло зависели от реколтата на земята си, преместването на междата би ги лишило от част от прехраната им. Такава постъпка била равносилна на кражба и в древността на нея се гледало точно така. (Йов 24:2) Но имало безскрупулни хора, които вършели такива престъпления. В дните на Осия князете на Юда били оприличени на хора, които преместват между. (Ос 5:10)

23-29 АВГУСТ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 29, 30

„Да служиш на Йехова, не е прекалено трудно“

w09 1/11 31, абз. 2

Йехова ни дава право на избор

Дали е трудно да разберем какви са Божиите изисквания и след това да ги спазваме? Моисей казва: „Тази заповед, която ти давам днес, не е прекалено трудна за тебе, нито е много далече от тебе.“ (11 стих) Йехова не изисква от нас невъзможни неща. Неговите изисквания са разумни и изпълними. Освен това не е трудно да разберем какви са те. Не е необходимо да се изкачим „на небесата“ или да отидем „от другата страна на морето“, за да разберем какво очаква Бог от нас. (12 и 13 стих) Библията ясно ни казва как трябва да живеем. (Михей 6:8)

w09 1/11 31, абз. 1

Йехова ни дава право на избор

„ЧЕСТО без основание изпитвах страх, че няма да остана вярна на Йехова“ — това

казала една християнка, която смятала, че поради лошите неща, които била преживяла като дете, била обречена да се провали в живота. Дали и ти изпитваш подобни чувства? Дали ние хората сме безпомощни жертви на обстоятелствата? Не, това не е така. Йехова Бог ни е дарил със свободна воля, така че сами можем да изберем как да живеем. Йехова иска да вземаме правилни решения и неговото Слово, Библията, ни казва как можем да направим това. Нека разгледаме думите на Моисей, записани в 30 глава на Второзаконие.

w09 1/11 31, абз. 4

Йехова ни дава право на избор

Дали за Йехова има значение какво ще изберем? Разбира се! Под вдъхновение от Бога Моисей казал: „Избери живота.“ (19 стих) Но как можем да изберем живота? Моисей обяснил: „Като обичаш своя Бог, Йехова, като слушаш гласа му и като си му верен.“ (20 стих) Ако обикнем Йехова, ще искаме да сме му послушни и верни без значение какво се случва. Като постъпваме по този начин, показваме, че сме избрали живота — най-добрият начин на живот днес, който ни дава надежда за вечен живот в идващия нов свят на Бога. (2 Петър 3:11-13; 1 Йоан 5:3)

Духовни бисери

it-1-E 665, абз. 3

Ухо

Чрез служителите си Йехова казал, че твърдоглавите, непокорни израилтяни имат „необрязани уши“. (Йер 6:10; Де 7:51) Сякаш ушите им са запушени с нещо, което им пречи да чуват; Йехова не ги е отпушил. Той дава уши на разбиране и послушание на онези, които го търсят,

но позволява на непослушните да останат глухи в духовно отношение. (Вт 29:4; Ри 11:8) Апостол Павел предсказал време, когато някои, които твърдят, че са християни, ще отстъпят от вярата и вместо да слушат истината от Божието Слово, ще се обърнат към лъжливи учители, които „гъделеличат слуха им“. (2Ти 4:3, 4; 1Ти 4:1) Освен това Библията споменава, че ушиите на човек може да „запишат“ заради тревожни новини, особено новини за бедствие. (Виж бел. под линия към 1Ца 3:11; 4Ца 21:12; Йер 19:3.)

30 АВГУСТ – 5 СЕПТЕМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО

ВТОРОЗАКОНИЕ 31, 32

„Поуки от словесните картини в една боговдъхновена песен“

w20.06 10, абз. 8-9

**„Дай ми неразделено сърце,
за да се боя от името ти“**

⁸ Точно преди израилтяните да влязат в Обетованата земя, Йехова предал на Моисей думите на една песен. (Втор. 31:19) Моисей пък трябвало да научи на нея народа. От Второзаконие 32:2, 3 ясно се вижда, че Йехова не иска името му да бъде скрито, да се смята за толкова свято, че дори да не се произнася. (Прочети.) Той желае всичките му разумни създания да го знаят. Само каква привилегия било за хората Моисей да ги учи за Йехова и славното му име! Това, което им предал, ги укрепило и освежило, подобно на ситет дъждец, падащ върху растенията. Как начинът, по който учим другите, може да има такъв ефект?

⁹ Когато сме на служба от врата на врата или на обществени места, може да показв-

ваме на хората личното име на Бога от Библията. Искаме да им предлагаме хубавите ни издания, видеоклипове и материали на сайта, които почитат Йехова. На работа, в училище или по време на път може да търсим възможности да говорим за своя скъп Бог и личността му. Споделяйки с другите прекрасното му намерение за хората и земята, им представяме Йехова в светлина, която може да е напълно нова за тях. Като известяваме истината за любещия ни Баща, допринасяме за освещаването на името му, разобличаваме някои от лъжите и клеветите, на които другите са били учени, и им предоставяме възможно най-укрепващи и освежаващи учения. (Иса. 65:13, 14)

w09 1/5 14, абз. 4

**Словесните илюстрации в Библията –
разбиращ ли ги?**

Библията сравнява Йехова и с неодушевени неща. Той е описан като „скалата Израилева“, като „яка кула“ и като „крепост“. (2 Царе 23:3; Притчи 18:10; Псалм 18:2; Второзаконие 32:4) Каква е общата идея между темата и илюстрацията? Както една голяма скала е стабилна и непоклатима, така Йехова Бог може да бъде непоклатим източник на сигурност за тебе.

w01 1/10 9, абз. 7

**Подражавай на Йехова, когато
обучаваш децата си**

⁷ Разгледай любовта, която Йехова проявявал в отношенията си с израилтяните. Описвайки любовта на Йехова към новосформирания народ на Израил, Моисей използвал следното прекрасно сравнение: „Както орел разбутва гнездото си, трепери над пилетата си, разпростира крилата си, та ги подема и вдига ги на крилата си, така Господ сам ... води [Яков].“ (Второзаконие 32:11)

коние 32:9, 11, 12) За да научи малките си да летят, орлицата „разбутва гнездото си“, като разперва и размахва крила, карайки орлетата да полетят. Когато някое птиче най-накрая скочи от гнездото, което много често се намира на висока скала, майката ‘кръжи над него’ (HC). Ако изглежда, че малкото може да падне на земята, орлицата прелита под него и го вдига „на крилата си“. По подобен начин Йехова любещо се грижел за новосформирания народ на Израил. Той дал на израилтяните Моисеевия закон. (Псалм 78:5-7) След това Бог внимателно ги наблюдавал, като бил готов да им се притече на помощ, когато били в беда.

Духовни бисери

w04 15/9 27, абз. 11

Основни моменти от книгата

Второзаконие

31:12. На събранията на сбора децата трябва да седят до възрастните и да се стараят да слушат и да учат.